

Maaned siden, saa spaaer jeg store Skuffelser for alle Mennesker med Undtagelse af den lille Gruppe, for hvem en Spekulationstid ogsaa i nogen Maade kan være en Opgangtid.«

Der blev ved *1. Behandling i Folketinget* ført en længere Forhandling, som navnlig kom til at dreje sig om Spørgsmaalet om »fri Valutanotering«. I det følgende er givet en kort Fremstilling af de Hovedsynspunkter, Partiernes Ordførere, Ministeren og enkelte andre Talere gjorde gældende.

Socialdemokraternes Ordfører (*Hans Nielsen*) udtalte ligesom Ministeren sin Anerkendelse af Valutakontorets Arbejde og mente, at berettigede Klager over dets Ekspeditioner, som vanskeligt helt kunde undgaas ved en saa overordentlig omfattende Administration, vilde blive færre og færre, men at Klager dog ikke helt vilde ophøre som Følge af selve Kontorets importbegrænsende Virksomhed. Taleren troede, at det vilde medføre store Tab og Ulykker, hvis vi nu gik bort fra denne Ordning, som Erhvervslivet ogsaa ønskede forlænget, »og gav fri Bane for Importen eller fri Bane for Handelen med udenlandsk Valuta«. Det var ved Vedtagelsen af Loven af 30. Januar blevet godkendt, at Kronen skal følge Sterling, og denne Politik ansaa Taleren for den eneste, man i Øjeblikket kunde følge.

Ogsaa *Niels Frederiksen* (R. V.) gav sin Tilslutning til at forlænge Gyldigheden af de to Love til Aarets Udgang, da man derved skabte Grundlag for at disponere saa sikkert som muligt i noget længere Tid. Med Hensyn til Valutarestriktionerne var det Talerens Udgangspunkt, at »den Ordning, der sikrer de mest stabile Pengeforhold under de gældende verdensøkonomiske Forhold, afgjort er den bedste«. Hvis man gik over til en fri Notering og aabnede Adgang til at forhandle fremmed Valuta ganske frit og uhindret indenfor Landets Omraade, vilde dette medføre en Usikkerhed og en Svingning i Kronkursen fra Uge til Uge, som det ikke vilde være muligt at modvirke, og som vilde gøre det vanskeligt at disponere, i hvilken Sammenhæng Taleren understregede Forbindelsen mellem Reguleringen af Importen og Fremskaffelse af fornøden fremmed Valuta. »Hvis man ved sin Politik vil tilstræbe at holde Sterlingkursen, da maa det vist være klogest og rigtigst, at man prøver paa at holde den ved de Hjælpemidler, som vi har til Raadighed under den gældende Ordning, og fortsætter med disse . . . Under den nuværende Kontrol med Seddeludstedelsen, Importen og alt, hvad der foregaar af væsentlig Betydning vedrørende Landets Handel med den øvrige Verden, kan vi føre vor Pengepolitik uden nogen haardhændet Kreditindskrænkning og uden Anvendelse af de banktekniske Midler, og derfor anbefaler jeg indtrængende, at vi beholder den nuværende Ordning«.